

Anteeksiantamisen voima

Jokainen on kokenut anteeksiannon ihanan helpotuksen, samoin kuin anteeksiantamattomuuden kovan kylmyyden. Tiedät itse tämän eron ja tiedät, miten paljon on kiinni tarinassa, joka pitää anteeksiantamattomuutta yllä. Tiedät myös, miten helpottavalta tuntuu, kun todella antaa anteeksi ja heittää tuon taakan selästään.

Tunnista anteeksianto ja nauti siitä. Älä pakota mitään esiin väkisin, vaan anna kaiken tulla vain tietoisuuden ytimeen. Pystytkö antamaan anteeksi? Pystytkö ottamaan anteeksiannon vastaan?

Seuraavaksi luen teille pienen tarinan anteeksiannon voimasta, eheyttämisestä ja parantumisesta Burt Hotchkissin kirjasta ”Ihmisenä olemisen ja sisäisen kuulemisen käsikirjasta”.

Kun palasin vaimoni kanssa opetusmatkaltani Etelä-Afrikasta tammikuussa 1984, meidät toivotti tervetulleeksi vanhahko herrames, (jota kutsumme Mr. Browniksi). Hän ajoi risteyksemme läpi päin punaista valoa. Seurauksena oli vammoja sekä ajoneuvoille, että niiden matkustajille. Vaimoni vammat olivat melkoiset, mutta ne menivät ohi. Mr. Browninkin kärsimykset olivat vähäiset, mutta itse sain kyseenalaisen siunauksen havaita, että whiplash-ilmio, eli niskan retkahtaminen on jotain muutakin kuin mielentila.

Kun jälkepäin tarkastelen sattunutta, ymmärrän, että se oli klassinen satunnainen kohtaaminen eikä se olisi voinut tapahtua täydellisemmin. Kun ajoneuvoja korjattiin pois risteyksestä, eräs mies juoksi luokseni huutaen: ”Näin miten kaikki tapahtui. Tuo mies ajoi päin punaista. Tässä on nimeni ja osoitteeni.” Tavallisesti saa etsiä kissojen ja koirien kanssa todistajaa silloin kun itse on ollut oikeassa. Nyt paikalle tuli välittömästi poliisi, joka puhui todistajan kanssa, syytti Mr. Brownia punaista päin ajamisesta ja liikenneonnettomuuden aiheuttamisesta. Harvoin sattuu, että oma syyttömyytemme todistetaan näin pitävästi.

Olin kymmenen vuoden ajan kärsinyt yleisestä vaivasta, jota kutsutaan alaselkävauksi. Lukuisten lääkäriissä käyntien seurauksena tiesin, että minun pitäisi laihtua, liikkua enemmän ja korjata ryhtiäni. Ongelma lisääntyi vuosien mittaan siinä määrin, että jo 20 minuutin luento seisaaltaan sai minut tuntemaan sietämätöntä kipua alaselässäni, josta se säteili vasempaan jalkaan. Niska retkahtamisen lisäksi tapahtui jotain myös keskiselälleni, joka puolestaan aiheutti sen, että alaselkäni kipeytyi entisestään. Ystävällinen kiropraktikkoni ei tuonut tilaani lievennystä.

Jonkin ajan kuluttua meille soitti ystävällinen nainen Mr. Brownin vakuutusyhtiöstä. Hän oli jo maksanut meille enemmän kuin mitä autoni arvo oli ja nyt hän halusi selvittää miten paljon henkilökorvauksia tulisin vaatimaan. Hän oli tietoinen siitä, että olin jo kolmisen viikkoa kärsinyt melkoisista kivuista jne. Ja koska ei ollut epäilystäkään siitä kuka on syyllinen, oli selvää, että nyt puhuttiin suuresta korvauksesta. Joten ymmärsin, että mitä enemmän kipuja, sitä enemmän korvauksia. Mitä pitemmän aikaa työkyvyttömänä, sitä enemmän rahaa tililleni.

Sitten aloin kuulla miten itsepäinen ääni päässäni sanoi: ”Älä opeta kenellekään, että kukaan on koskaan loukannut sinua, kukaan ei ole syyllinen. Mitä sinä opetat sillä, että otat vastaan tämän rahan? Ja minkä opettamiseen käytät kehoasi juuri nyt?” Yritin selittää tälle mukavalle naiselle, millaisessa ristiriidassa olin tämän korvausasian suhteen opettaessani aivan muuta luennoillani. Näytti siltä kuin nainen olisi ajatellut, että olin saanut onnettomuudessa muitakin kuin vain fyysisiä vammoja. Hänen seuraavat sanansa osuivat naulan kantaan. Hän sanoi: ”Yhtiöni tarkoituksena on todella saattaa Teidät kaikin puolin ennallenne.” Hän ei olisi voinut osua oikeampaan ja jatkoi: ”Ja sitä paitsi Mr. Brown tuntee syyllisyyttä siitä mitä hän teille aiheutti ja se, että me maksamme teille saa hänet tuntemaan olonsa paremmaksi.” ASIA OLI SILLÄ SELVÄ. Olen varma siitä, että tällä

itsepäisellä päässäni kuuluvalla äänellä oli ulkopuolinen agentti. Miten nainen saattoi muuten tuntea oikeat avainsanat ja osata käyttää niitä oikein? Minun täytyi nyt pyytää, että saisin lisää ajatteluaikaa ja nainen jäi siihen uskoon, että haudoin suuria korvauksia.

Sinä yönä en saanut unta. Pyöriskelin ja ”painiskelin jaakopinpainia enkelien kanssa” tietäen mitä minun pitäisi tehdä ja tuntien, että uhraisin siinä melkoisen summan rahaa. Mutta viideltä aamulla nousin ylös ja naputin koneellani tälle mukavalle naiselle kirjeen, jossa vapautin hänen vakuutusyhtiönsä kaikesta vastuusta siitä, mikä minua oli kohdannut. Kirjoitin myös toisen kirjeen Mr. Brownille ja kerroin hänelle, että me kaikki voimme hyvin ja toivoin, että hänkin voi ja että oli ollut ilo tavata hänet. Seuraavana päivänä menin kaupunkiin ja ajoin postikonttorin ympäri ainakin viisi kertaa ennen kuin hengitin syvään ja pudotin kirjeet postilaatikkoon..

Muistan nukkuneeni erittäin hyvin seuraavana yönä. Kun aamulla heräsin huomasin, että kaikki kipuni olivat tipotiessään. Aivan oikein: niskakipu, keskiselkäkipu ja alaselkäkipu, joka oli kymmenen vuoden ajan pahentumistaan pahentunut – kaikki olivat häipyneet. Siitä on nyt kahdeksan vuotta eikä selkääni vaivaa vielääkään yhtään mikään.

Mitä tämä kaikki siis tarkoittaa? Ilmeisesti jokainen tulkitsee sitä oman kykynsä mukaan, mutta toivon, että ainakin tämä on jokaiselle päivänselvää: anteeksianto merkitsee paranemista. Minun kokemukseni mukaan anteeksianto on aina vaikeata, tuntuu aina aiheuttavan uhrauksia eikä kuitenkaan sitä tee, ja sillä on aina mukanaan siunaus.